

Andrzej Kutyłowski

Lublin - Dąbrowa. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 8, 317

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko znajduje się na szczycie rozległego wzniesienia po prawej stronie drogi do Oławy, w odległości około 1,5 km na północny zachód od wsi. Zajmuje obszar około 300 x 500 m.

Wykopy /dwa/ o łącznej powierzchni 150 m² założono w środkowej części cmentarzyska /najbardziej zagrożonego/. Odsłonięto 30 grobów, zalegających na głębokości 0,28 - 0,50 m. Większość z nich zniszczona była głęboką orką. Groby należały do typu: popielnicowych, jamowych bezpopielnicowych, popielnicowych obsypanych resztkami stosu i symbolicznych. Zaobserwowano rzędowy układ grobów, po linii północny zachód i południowy wschód.

Inwentarz stanowiska ceramika w ilości od 1-10 naczyń, przeważająco średniej wielkości, w większości bez ornamentu. Zespoły grobowe są ubogo wyposażone w metale, tylko w grobie nr 17 odkryto fragment szpili z brązu oraz w grobie nr 26 ozdobę z drutu spiralnie zwiniętego. Na podstawie ceramiki ustalono, że cmentarzysko w Jugowcu należało do ludności kultury łżyckiej i datowane jest na IV-V okres epoki brązu.

Stanowisko wymaga dalszej opieki konserwatorskiej.

LUBLIN - DĄBROWA
Stanowisko I

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Mogiła kurhanowa kultury trzcinieckiej.

Badany kurhan, jeden z trzech zachowanych dotychczas, położony jest w lesie Dąbrowa, około 20 m na wschód od szosy Lublin-Bychawa. Badania miały charakter ratowniczy - naruszony kurhan znalazł się na trasie przecinki leśnej pod linię wysokiego napięcia. Część kurhanu przebadana była w roku 1963.

W kurhanie, o średnicy około 9 m i wysokości około 130 cm znaleziono, w partii centralnej, 5 bardzo źle zachowanych naczyni kultury trzcinieckiej, ustawionych na poziomie cienkiej warstwy spalenizny.

Badania będą kontynuowane.